

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica šte. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Telefon številka 118.

Baron Giesl.

Trst, 16. julija.

Dvema možema se je pridružil tretji.

Imena Prochazka in Kania sta pri nas dobro poznani. Zalibog le, da ne zaradi velikih uspehov. Podobni in sorodni pa sta si kakor tretje ime, ki je te dni vstalo v glorio.

Baron Giesl je avstroogrski poslanik v Belgradu. On je tisti, ki je povzročil zadnja razburjenja, zaradi katerih so slaboinformirani krogi nanovo vzklopili, prišli za sabljino ročaj in gledali čez mejo. Zgodilo se je to po prvem pomirjenju zaradi sarajevskega atentata, ob smrti ruskega poslanika Hartwiga.

Zdaj, ko je dogodka konec in se rezultati polagoma odkrivajo, raste z njimi tudi ime barona Giesla. Mož sicer ni izvršil nobene diplomatske akcije, ki bi mu bila v čast. Toda včasih rastejo imena tudi z blamažami. Dokazal nam je to slučaj Kania, ki je bil zaradi povzročenega neumnosti poslan za poslanika v prekomorske dežele.

Največjo netočnost je mož zakrivil s tem, da je označil zadnje dni položaj v Belgradu za skrajno nevarno. Radi njegovih besed je avstrijska kolonija v Belgradu, boječa se resnih posledic, zbežala v Zemun. In, da je baron Giesl o položaju mislil resno, nam potrjuje tudi odpotovanje njegove lastne družine iz belgrajskega mesta.

Sedanjí avstroogrski poslanik v Belgradu je polagal tehtnost na časopise, ki niso, in ne govorijo niti v imenu vlade, niti v imenu naroda. Dnevnik, iz katerih je baron Giesl proučeval položaj, so bili orodje v rokah spekulativcev. In kot orodje v rokah spekulativcev se je izkazal tudi baron Giesl.

V Belgradu molče. Alarmantne vesti z Dunaja Belgrajčanov niso razburile. Mirno so čitali dunajske liste, hujškatice, ki so delali na borzi zmešnjavo le vsled spekulativnosti. Dunajska borza se je v par dneh lepo izkazala in kdo ima dobiček.

Služaj barona Giesla nas je potrdil, da imamo v tujih poslaništvih slabe in nezmogljive ljudi, s katerimi izgubljamo samo ugled. Kajti srbska vlada molči, in posledice tega molčanja bodo prav kmalu občutili vsi oni, ki so slabim informacijam ver-

leli. Posledica ponarejenih dokumentov in njim primerne slave je bil proces Friedjung; njemu je sledil slučaj Prochazka in ni dvoma, da stojimo danes ob novem mejniku, na katerem bo napisano Gieslovo diplomatično ime.

Samovoljne protipostavne hišne preiskave v Gorici.

Gorica, 17. julija.

V sredo si je policijski komisar, ki je bil včasih tudi jurist, dr. Casapiccolo, dovolil čin, ki pomenja veliko žalitev gorških Slovencev.

Omenjeni gospod je začel ta dan brez vednosti svojega šefa, gorškega glavarja, hišne preiskave pri vseh narodnih slovenskih družtvih.

Preiskava se je izvršila pri »Citelnici«, pri »Sokolu«, pri »Citelnici na Blancah«, pri »Bralnem in podpornem društvu«, pri akademskem počitniškem društvu »Adrija«, pri »Narodni Prosveti«. — Uspeh preiskave: Dolg nos.

Še v četrtek ni gorški glavar o izvršenih preiskavah ničesar vedel, dasiravno je on šef uradnika Casapiccolle.

Glavar je zvedel za ta nezakoniti čin šele, ko so prišli k njemu protestirat gospodje dr. Franko, dr. Gradnik, dr. Podgornik in dr. Vošnjak.

Kam pa pridemo, če si bo že vsak mali uradnik dovoljeval protipostavne ukrepe. In hišne preiskave v Gorici so protipostavne. Zakonska določila kazenskopravnega reda pravijo, da se sme hišna preiskava izvršiti le tedaj, če je utemeljen sum, da se nahajajo v prostorih predmeti, ki bi mogli imeti za gotovo, določeno preiskavo kakšen pomen. Preiskava se sme izvršiti šele po zaslišanju oseb, pri katerih se preiskuje. Brez zaslišanja se sme izvršiti preiskava le pri osebah, ki so na slabem glasu, ali pa če je dana nevarnost odlašanja. Toda vse to le na povelje, oziroma odredbe od strani sodnijskih oblasti. Policijski organ sme izvršiti preiskavo sam od sebe le pri areta-

cijah, ali pa pri zasačenju pri zločinu, oziroma le pri osebah, ki jih javno mnenje označuje za sumljive. V tem slučaju pa mora policijski organ tekom 24 ur objaviti prizadetemu razloge preiskave.

Iz teh določil je jasno, da je policijski uradnik delal nepostavno in kruto razžalil gorške Slovence. Ob enem je delal tudi brez vednosti svojega šefa.

Ali doleti tega uradnika zaslužena kazen ali ne? Ali bo dana gorškim Slovincem satisfakcija za žaljenje ali ne?

Slišimo, da bodo predsedniki narodnih društev, pri katerih se je vršila preiskava, nastopili proti Casapiccoli sodnijsko pot, da na takšen način dosežejo zadoščenje.

Koroško.

Vsenemški ščuvanje v Beljaku.

Dne 13. t. m. se je tu doigral zopet en prizor vsenemške komedije več. Ta dan so zborovali Vsenemci v hotelu Meran in — čujte in strmite — protestirali proti Slovincem prijazni vladi in — južni železnici. Težko postane človeku, varovati k temu svojo resnost, tem bolj, če pomislimo, da so tile Vsenemci z gromkim glasom naglašali — svoj avstrijski patriotizem, koj za tem pa pred c. kr. okr. glavarstvom zapeli razkritih glav — »Die Wacht am Rheine«.

Hvala lepa za take »patriote«. Skrajna vsenemška predrznost je tudi, če

ti-le pruski patrioti trde o Koroški — da je docela nemška kronovina. Saj vendar celo statistika zadnjega ljudskega štetja izkazuje 90.000 Slovencev. Nič ne pomaga: Vsenemški beljaški patrioti naj še toliko vpljejo in z vsemi štirimi cepetajo — nas koroških Slovencev ne bodo več utajiti mogli; za to so prepozno vstali.

Deputacijo pošljejo zopet k centralni vladi na Dunaju naši preljudi slovenski uskoki, danes ponosni koroški Nemci. Ti renegati bodo šli zahtevati nas koroške Slovence. Prizor za bogove! Ampak kaj bomo storili mi? Dobro bo, če tudi mi pokažemo javno pred svetom, da smo Slovenci tudi na Koroškem doma. Pripraviti moramo tudi svojo deputacijo in iti na Dunaj. Če pred centralno vlado nič ne dosežemo, pa pojdemo pred sivolasega cesarja, da pokažemo, kako grdo se lažejo tisti Vsenemci, ki so pred 50 leti še bili Slovenci!

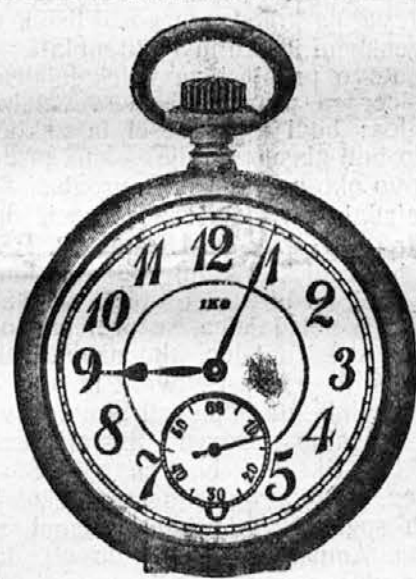
Hudi so naši nemški sosedi na vlado, ker je zadnjič njim prepovedala iti na tabor v Št. Jakobu v Rožu. No, pa je vlada že vedela, kaj so tam nemški izziivači hoteli. Saj so javno govorili, da bo vsak od njih imel s seboj orožje in da bodo na Slovence streljali kot na pse. In take ljudi bi naj pustila vlada na tako zborovanje? To bi bilo pa res lepo!

Nemški uradniki izdali uradno tajnost. Ker so sčasoma prišle železniške uprave vendar do spoznanja, da so groši in krone slovenskih

popotnikov istovredne z nemškimi in ima torej Slovenec pravico slovenski zahtevati svoj vozni listek, so ukrenile, da se mora na slovensko zahtevno ustreči. Nemški uradniki pa so to odredbo izdali. Bomo videli, kaj poteko železniške uprave takemu kršenju uradne tajnosti in če bodo nemški uradniki kaznovani. Saj so v Beljaku celo 13. t. m. nahujskali ti nemški uradniki množico, da je šla pred južno železnico demonstrirati!

Jesenški Sepp König je dne 13. t. m. blatil in sramotil slovensko trobojnico na beljaškem shodu. Dejal je, da je onečaščena s krvjo in ščuval Beljačane, da naj svoje otroke vzgoje v mržnji in sovraštvu do naš Slovencev in naše trobojnice. Zapomnili si bomo tega jeseniškega Seppa za kakšno drugo priliko.

Razno. V Beljaku se je zvrnil pontonski čoln. Štirje vojaki so padli v vodo. Tri so takoj rešili iz kalnih valov Drave, eden pa je moral dolgo jahati na čolnu, ki je z gornjim delom bil na vodi. — V Beljaku sta neki dninarici iz Kranja M. Kepičeva in Fr. Starotova izjavili trgovcem za 216 K 68 vin. blaga in gotovine ter jo neznano kam potegnile. — Na predilskem sedlu si je pognal 24. t. m. neki domobranec iz službene puške več krogelj v desna prsa ter se nevarno rani. Kaj ga je v to gnalo, se še ne ve. — V Beljaku so prijeli Rusa Mofka Kriščimoniča in nemškega delavca Müllerja iz Inomosta, ker sta se pregrešila proti naravi. —

Zahtevajte novi povečani cenik zastoj in pošnline prosto.

! Ne pustite se premotiti!

Samo Mestni trg šte. 25.

Kupite po nizki ceni in dobro pri svetovnoznani solidni tvrdki

H. Suttner, Ljubljana šte. 6.

Lastna protok. tovarna ur v Švici.

Tvrdka H. SUTTNER nima nobene podružnice v Ljubljani in ne drugje.

SOKOL I.

V nedeljo 19. julija velika celodnevna javna telovadba in veselica v senčnatem vrtu nasproti kavarni Evropi. Začetek dop. ob pol 9., pop. ob pol 3.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Visoka pesem ljubezni.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalle.)

»Nadalje zapovedujemo omenjenim oficirjem, naj ju primejo mrtva, ako ju ne bi mogli prijeti živih, da se nakolesijo njim trupli ter se potem obesijo in razstavijo na veliki žali na Grevskem trgu v svarilen zgled, da ju vidijo vsi dobri in zlo podaniki njegovega Velikanstva.

»Mi, Julij Henrik Persgren, izjavljamo, da smo oznanili te naloge omenjenima puntarjema ter smo jim dovolili v skrajni prizanesljivosti eno uro pomisleka.

»To naredbo smo podpisali lastnoročno ter poverili izvrševiti svojih ukazov plemiču Viljemu Mersjeju, baronu Tejskemu, poročniku v kraljevski arkebuzirski stotniji.

Črni mož je izročil svoj papir oficirju ter se umaknil k jezdecu v črnem plašču, ki se ni ganil s svojega mesta.

Ura preudarka, dovoljena upornikom, je pretekla kmalu.

Ulica se je bila napolnila z ljudstvom; radovedneži so stopali na prste, da vidijo, ali primejo upornika

mrtva ali živa. In reči je treba, da je želela večina, naj bi ju prijeli mrtva. Tako bi bila dodeljena očem dvojna radost: vdele bi najprej boj, nato pa še trupli, ki bi ju razobesili na vešalih v zljane vsem dobrim ljudem.

Ko je ura minila, je stopil oficir k hišnim vratom, stresel trkalo in kriknil:

»V imenu kralja!

Ropot trkala je odmeval zamolklo po hiši. V prvem nadstropju se je odprlo okno; polajvil se je stari Pardajan; glasen krik se je dvignil na ulici.

»Evo ju! Evo ju! Predasta se!« Pardajan je pozdravil resnobno, sklonil se skozi okno in prašal:

»Gospod, ali naju mislite napasti?»

»Še ta hip,« je odgovoril oficir, »ako se ne predaste.«

»Čuvajte se! Sami hočete potepniti poročstvo.«

»Vem, gospod. Predajte se na milost in nemilost.«

»Ali se predava, je drugo vprašanje. Hotel sem vas samo opozoriti, da kršite dogovor. Zdaj pa naskočite, ako ne veste boljšega.«

Stari Pardajan je nato mirno zaprl svoje okno, dočim je zaklical oficir še enkrat:

»V imenu kralja!

Ko ni bilo odgovora, je mahnil oficir z roko, in oven, ki so ga bili napravili, je začel svoje delo. Ob petem udarcu so se vrata udrla.

»Pozor!« je zaklical oficir, na dejal se izpada.

Arkebuzirji so namerili svoje cevi na vrata in se pripravili, da ustrelje.

Toda nihče se ni pokazal; morali so se odločiti, da vdero v hišo. Zapazili so, da so stopnice zamašene z raznovrstnimi barikadami.

»Zgoraj jih bo treba oblegati,« je zagodrnjal oficir, ki mu je presegal ta posel.

Preden so si otvorili pot po stopnicah, je trajalo dve uri.

Ko je bilo to delo storjeno, se je napotila četa oprezno kvišku; sledil ji je jezdec, ki je bil sicer razjahal, a je skrival obraz še vedno v širokem plašču.

V oficirjevo skrito zadovoljstvo so dobili zgoraj vsa vrata odprta.

»Pozor,« je dejal glas jezdec s plaščem, »to je past.«

Z vsi opreznostjo so preiskali sobe drugo za drugo; našli niso ničesar.

Zaman so pretaknili vse prvo nadstropje; obleganci so se bili umaknili očividno pod streho.

Po dolgem obotavljanju in opetovanih pozivih so jim sledili tudi tja, našli pa so seno, nič drugega.

Jezdec s plaščem je zarjul od gneva; in zapazivši vrata, ki so držala v sosednjo hišo, je brcnil vanje, da so se sesula.

»Toda so pobegnili!« je kriknil.

»Oh, satani! Ušli so mi!«

S temi besedami je spustil jezdec svoj plašč in začuden vojaki so spoznali zlahtnega maršala Danvilškega.

»Kaj zapoveste, svetlost?« je vprašal oficir.

»Preiščite tudi to hišo!« je škrtnil Danvil.

Prebrskali so jo od vrha do tal, a našli niso žive duše.

Maršal Danvilski je bil bled kakor zid. V besnem gnevu je zajahal konja in zdrljal proti Luvru.

Tam je velel poprositi kralja, naj mu dovoli razgovor.

Med tem pa so bili dospeli begunci v Monmoranski dvorec. Nastanili so ženski v novem zavetju; nato se je vršilo posvetovanje.

»Tukaj,« je dejal maršal Pardajanoma, »sta varna. Nihče menda ne sluti, da sta našla zavetje v mojem dvorcu.«

Vitez je zmajal z glavo.

»Verjemite mi, svetlost,« je dejal, »boljše je, če bežite. Ako bi bili sami, vam ne bi svetoval tega...«

»Prav imate, gospod vitez,« je dejal maršal. »Moj namen je tudi, ne izpostavljati nevarnosti moje hčerke in njene matere. Še nočoj odrinem z njima na Monmoranski grad. Zanašam se na vaju, da nas spremita. Če smo enkrat v Monmoransiju, si vaju ne bo upal iskati nihče, niti kralj. Kdor bi hotel zavzeti grad, bi moral priti s celo armado.«

Domenili so se torej, da zapuste

Pariz še tisti večer, kakor hitro se znoči.

Tisti dan je imel oče Pardajan pomemben razgovor z maršalom. Vitez se je bil umaknil v sobo, ki mu je bila prepuščena v dvorcu. Lujza je bila pri svoji materi. Stari Pardajan je ostal sam z maršalom; videč da je Lujza odšla, se je lotil junaške vprašanja, ki mu je tolikanj težilo srce.

»Prelestno dete je vaša hčerka! je izpregovoril. »To morate biti srečni, da ste ju našli, svetlost!«

»Da, gospod. Srečen sem tako, da ne morem povedati!«

»Da bi le našla ženina, ki bi je bil vreden!« je vzkliznil stari lisjak.

»Toda dvomim, da bi živel na svetu mož, ki bi se smel približati tako dovršeni krasotici!«

»Pa vendar živi človek,« je dejal maršal preprosto.

Stari lisjak se je zdrznil... »Uh!« je pomislil, »pa ne, da bi imel vitez prav?«

A maršal je povzel:

»Poznam moža... čudnega moža, ki se mi zdi dovršeni zgled hrabrosti in plemenitosti. Po vsem, kar sem slišal o njem in kakor sem ga spoznal osebnost, ga morem pripodobiti ti kvečjemu še starodavnim paladinom v časih dobrega cesarja Karla Velikega. Temu možu, gospod de Pardajan, sem namenil svojo hčer. Ne mogel bi najti vrednejšega varuha tako dragocenemu zakladu...«

(Dalle.)

**Danes v soboto zvečer ob
pol 6. uri
na igrišču pod Tivoli**

„klasifikacijska tekma“ „ILIRIJA I“ proti „ILIRIJA reserva“

**Vstopnina: Sedeži 1 K, stolišča
40 vinarjev. Dijaške in vojaške
vstopnice 20 vinarjev.
Blagajne odprte ob 6. uri zv.**

V Remniku pri Železni Kaplji je odrezal stroj za oblanje mizarstvom pomočniku Fr. Vajčkita levo roko.

Štajersko.

Na naslov slav. c. kr. poštnega ravnateljstva v Gradcu! Zadnje dni se nam zopet dogaja, da se pri nas po Štajerskem »Dan« prepozno dostavlja. Dočim bi moral biti po mestih in trgih ter občinah, ki so neposredno ob železniški progi, že dopoldne ali pa vsaj v opoldanskih urah, se ga dostavlja šele pozno popoldne ali pa tudi šele zvečer. Ker damo c. kr. pošti tisoče letnega izkupička samo na znamkah, zahtevamo, da slavno c. kr. pošto ravnateljstvo v Gradcu pouči nestrpne nemške uradnike, da v bodoče po glavnih postajah Celje, Maribor, Ptuj itd. gledajo na svoje službene dolžnosti in ne svoje nacionalno-šovinistične nagibele. Slovenski Gospodar niti enkrat ne more zatajiti svojega »kato-liškega prepričanja«. V svoji številki od dne 16. t. m. udriha proti Srbiji tako, da se mora vsakemu poštnemu človeku gnusiti. Očividno si je to »kato-liško« glasilu nadelo nalogo, po možnosti s psovanjem Srbstva izprati sramotno blamažo, ki jo je slovenski klerikalizem doživel s svojo gonjo in svojim shodom v Ljubljani. Vojsko bi klerikalci radi imeli — pa je ne bo. Zato pa »Slovenski Gospodar« pridno prinaša članke iz »Tagespost«, šuftenblata itd. v slovenskem prevodu. Sramota za slovenske klerikalce je kaj takega. — »Štajerc II.«

Dobro so ga dali! Nekaj potujoči slovenski družbi se je v brzovlaku Maribor-Trst pridružil špicelj. Delil je cigarete-specialitete in — konjak. Ko je mislil, da je ljudi že dovolj opljani, je pričel ljudi navajati in nevarne pogovore. Eden pa je še pravčasno sprevidel, kam pes tace moli. Poklicali so sprevidnika in — naznanili konfidenta. Si bo zapomnil. Na Zidanemmostu je špicelj — pravijo, da je iz Ljubljane — lovil slovenske dijakke, ki mu pa niso šli na lim. Par ur so ž njim pili, ko so si pa na njegov račun žejo pohladi, so mu fige pokazali in šli, prej so pa še ljudi na njega opozorili. Prav je tako!

Bukovje. Posestnik Fran Rogina je peljal 9. t. m. voz sena domu. Ker je bil spredaj pri konjih, ni videl, da je hotela sedemletna Marija Repnik na voz. Dekletu se je spodrsnilo, padlo je pod kolesa in na dobljenih poškodbah 10. t. m. umrla.

Celje. 10. t. m. je pogorelo posestniku Ivanu Ferku prav vse posestvo, ki je dal pred leti na 7000 K zavarovati. Ker ima Ferka 11.800 K dolga, so ga zaradi upravičenega suma prijeli in zaprli. Požig je prižgal.

V Radgoni so priredili tamonjski tržani in druge korporacije namestniškemu tajniku H. grofu Stirkhku povodom njegovega 25letnega službovanja v trgu — »Festessen«. 25 let je torej moral čakati, da se je »fest« nadel.

Danes pa nekaj družega: Spionáža. Kraljevi hrvaški živinozdravnik Srečko Juhn iz Varaždina se je 14. t. m. peljal od Čakovca do Pragerskega ter se razgovarjal z dvema vojakoma. Na Pragerskem ga je pustil eden vojakov aretirati, češ — špijon je. Bomo videli, kako stvar izide.

Se enkrat Kežman. Da ne bo nesporazumljenja, konstatiramo, da je purš Sandukčič dejal, da 29. junija, ko je videl zastave in Kežmana, ni vedel še nič o atentatu. Kežman pa pomisli: Njegov gospod, stotnik Rant, tri dni ni bil doma. Purš je imel časa v obliči. Dvomimo — da je tri dni spal. Po Mariboru so ob 6. uri že prav vsi vedeli — vojaki in civilisti — o atentatu. Čudno, da samo Sandukčič ne!

Celje. (Stisnilo ga je.) Posestnik Izak je pomagal posestniku Verniku drevesa sekati in sicer v gozdu pri St. Petru. Ko so spustili neko deblo v dolino, ga je zadelo in šlo preko njega. Izak je 12. t. m. umrl.

Bistrica pri Rušah. (Dobro so se imeli.) Pred dnevi so v lomili doslej neznani zlikovci v hišo mariborskega lekarnarja Drula in odnesli za 100 K vrednosti. Posodo so polili s petrolejem. Polastili so se vina in piva, ki ga je bilo v kleti precejšnja množina. V kuhinji so si kuhali čaj, vmes pa smotke in cigarete kadili. Središče. (Moko sta kradla.) 16letni Safarič in 19letni Šulek sta bila do 1. t. m. zaposlena na Ogr-

skem pri mlinarju Leszarju. Ko sta službo pustila, sta tudi 300 kg moke s seboj vzela in prodala. Izkupiček sta zaveselila. Dne 12. t. m. pa so ju orožniki prijeli in zaprli.

»Mariborska Sokolska Župa« in »Mariborski Sokol« zahvaljujeta se vsem, ki so pripomogli, da je slavnost razvija prapora M. S. v Rušah dne 28. junija t. l. tako lepo uspela. Zlasti gre zahvala br. hrvatskemu sokolstvu iz Varaždina, zastopstvu S. S. Z. in ljubljanskim Sokolov, Celjskemu Sokolu in drugim bratskim društvom iz celjske in mariborske sokolske župe, kumici velec. gospe dr. Rosinovi in vsem drugim sodelujočim damam, slavnemu županstvu v Rušah in zasebnikom iz Ruš, pevskemu zboru »Slovenske Čitalnice v Mariboru«, darovalcem žrebčev za prapor M. S., ter sploh vsem drugim različnim podpornikom. Na zdar! — Predsedstvo »Mariborske Sokolske župe.« — Mariborski Sokol.

Trbovlje. Veliko zanimanje in velikanske predpriprave nam jamčijo, da bo nedeljska C. M. slavnost kar najsilnejše uspela. Pri veselici sodelujejo skoro vsa trboveljska narodna društva. Vinarska klub druga v Celju nam je poslala najboljšo kapljico. Pivo, vino v sodčkih, vsakovrstna jedila in druge sladkosti za želedec in srce nam bodo dajale naše neumorno delavne narodne dame. Druhih zanimivosti ne smemo izdati. Sosedje od blizu in daleč so nam že obljubili, da pridejo s svojimi prijatelji. Prijavljenih je tudi nekaj »špiceljnov«, kateri bodo ovadili vsakega, kdor se ne bo veselice udeležil. Pozor, Trboveljci in sosedje! Boljše je, udeležiti se veselice, kakor pa zagovarjati se pred krvavo »rihto«.

Goriško.

V znamenju denunciacij! V prostorih, kjer imajo razna slovenska goriška društva svoje sedeže, so se vršile te dni policijske preiskave, seveda popolnoma nepotrebne in zato negativne. Vse to se je vršilo vsled nesramnih denunciacij od strani laških klerikalcev. Toliko za danes!

Uradne ure na c. kr. sodišču v Gorici so odslej pa do včetršega 25. avgusta dopoldne od 8. do 12. in popoldne od 2. do 5.

Tržič. V tržički ladjedelnici so zopet odšli 84 delavcev.

Gorica. (Zasačeni tatovi.) V noči od srede na četrtek so nameravali neznani tatovi vlomiti v vilo Mariele v ulici Ippolito Nievo. Bilo je nekaj čez polnoč, ko se jih je zasledilo baš pri začetem delu. Oddalo se je tudi par strelav, a blizu ni bilo nobene žive policijske duše. Policije so šli iskati celo na korzo in drugam, a nikjer ni bilo mogoče ob tej uri najti koga. Tatovi so seveda lepo ušli v temi, ki vlada po celi ulici, kakor kje v kakih zakonitih vasi. Res lepe razmere vladajo v Gorici!

Gradšlaka. (Ogenj.) Na Špessotovem dvorišču se je vnel velik kup dračja in ogenj je prehitel blizu stoječi shrambi za seno. K sreči pa so ogenj kmalu pogasili.

Tržič. Aretirali so brezposelno natakario Valerijo Miani v družbi dveh moških, o katerih trdi Miani, da sta jo hotela posiliti, češar pa ne more dokazati. Krivi so seveda vsi trije.

Bratovska ljubezen. Brata Anton in Franc Sanson, oba ribiča, sta se nekaj sporekla, nakar sta se stopla. Anton je grozil bratu celo z revolverjem in je tudi strelal za bratom. Končno ga je policaj pomiril in odvedel s seboj v hladne zapore.

Gorica. (Konec šolskega leta.) Na vseh goriških mestnih in ljudskih šolah se je končalo letošnje šolsko leto v sredo.

Laškimi klerikalci bo treba dobro posvetiti v njihovo hinavsko gnezdo in privleči marsikaj na dan, ki bo pokazalo te nesramne ljudi v pravi luči. Njihovo početje je vse obsodbe vredno, ker ti ljudje iz samega političnega sovraštva denuncirajo zveste goriške Slovence, seveda brez vsake podlage. S temi ljudmi ni dobro občevati!

Dnevno.

Prosto po »Slovenec«. »Slovenec« piše: »Če pa je že moral grof Tisza dati duška svojim ogrskim čuvstvom in na vsak način izliti svoj gnjev nad sovražnimi pravaši, naj bi se bil vsaj tako izrazil, da ne bi naravnost žalil. Žalitive pa niso in ne bodo nikdar parlamentarne.« Obrnimo to in recimo: »Če pa je že moral

gospod Šusteršič dati duška svojim klerikalnim čuvstvom in na vsak način izliti svoj gnjev nad sovražnimi Srbi, naj bi se bil vsaj tako izrazil, da ne bi naravnost žalil. Žalitive pa niso in ne bodo nikdar parlamentarne.« Tako se je »Slovenec« zopet enkrat udaril po kato-liških zobeh.

Le ne prehitro! »Slovenec« je zelo neljubo, da se ga je spomnilo na klerikalno spletkarjenje proti sedanjemu prestolonasledniku in da bi vse to prav hitro zavrnil, se poskuša norčevati, češ, glej za kako močne nas imajo, ko nam pripisujejo celo moč, da odstavljamo cesarje! Ne, ljubi »Slovenec«, čisto nič niste močni klerikalci, navadni podrepani visoke aristokracije ste, ki jo vodi grof Sylva-Tarouca in nič več. Kot »Stimmvieh« bi bili naši klerikalni poslanci dobri, ko bi v parlamentu prišlo do one akcije, o kateri je pisal tudi »Slovenec«, ako se še spominja na to. In tudi ta visoka aristokracija ni imela namena odstavljati cesarja, temveč samo spremeniti prestolonasledstvo na ta način, da bi se prestolonasledstvo odzvelo nadvojvodi Karlu Francu Jožefu, ki ima na to pravico in preneslo na princa Hohemberga, ki na to ni imel pravice. Saj je še vprašanje, ako bi se to posrečilo, četudi bi naši klerikalci gotovo glasovali za tak predlog, ampak dejstvo je, da se je za tem šlo, saj je sam »Slovenec« o tem poročal. Torej, nikar naj se ne repenijo klerikalci s svojo močovitostjo, ker so samo navadni podrepani nemških knezov, grofov in baronov, katerim bi služili samo kot »Stimmvieh« — proti pimeri nagradi, seveda, ker zastojni klerikalci ničesar ne storijo.

Nič lažega ni, kakor postati danes na Slovenskem veleizdajalec. Zagovarjaj mir in treznost, kakor to hoče sam naš sivolasi monarh in »Slovenec« te gotovo proglasi za veleizdajalca; pojdi v Celovec in zahtevaj na kolodvoru vozni listek v slovenskem jeziku in »Šuftenblat« — te gotovo proglasi za veleizdajalca, in sicer za prav nevarnega veleizdajalca; bodi malo vesel in zakličti malo bolj glasno »živijo« — pa pride gotovo oko postavine in te proglasi za veleizdajalca; napiši ali izreci, da so dr. Šusteršič, dr. Lampe, dr. Pegan in drugi klerikalni voditelji slabi Slovenci, pa boš pri tej prici proglasen za veleizdajalca, še prej pa postaneš veleizdajalec, ako napišeš ali izrečeš, da baron Schwarz ni pravičen uradnik, da nima rad Slovence, ako slučajno niso ti Šusteršičevi backi td. Skratka: bodi zaveden Slovenec, pa te proglasi za veleizdajalca soglasno: klerikalci, Nemci in vlada. Ampak je ne bo dovolj, da bi zaprli vse zavedne Slovence, vpijejo naj pa je kolikor hočejo!

Zakaj Srbija molči? »Riečki Novi List« piše: »V dunajskih krogih izjavi veliko začudenje ena reč: trdovratni molk Srbije. Zastojni izjavi in napadajo službeno Srbijo — ona molči. Tudi pri tej priliki se vidi, da je to stara taktika Srbije. Tako je bilo v času znamenitih »Friedjungovih razkritij«. V Beogradu so vedeli, da so podatki, ki jih je dalo beograjsko avstro-ogrsko poslanstvo zgodovinarju Friedjungu, neresnični. Ampak v Beogradu so molčali in čakali, da pride sama stvar v popolni nagoti na dan. Enako je srbska vlada molčala tudi, ko so se za časa balkanske vojne razširjale laži o konzulu Prochazki. Beograd je molčal, ker je vedel, da je avstro-ogrski vladi dobro znana prava resnica in da je kampanjo vodilo dunajsko klerikalno militaristično časopisje. Znano je tudi, kako se je vse to končalo — Prochazka, kakor tudi Kania, ki je kot načelnik tiskovnega urada v zunanjem ministristvu razširjal one neresnične vesti, sta bila prestavljena v Ameriko.« Zdi se, da se ta igra sedaj ponovi.

Jedro vstašev v Sijaku v Albaniji tvorijo mohamedanski Hrvati iz Bosne. Ti so se namreč po okupaciji izselili (takozvani muhadžiri) in sicer iz mostarske okolice. V Sijaku so si ustanovili kolonijo. Ohranili so svoj hrvatski jezik. So najradikalnejši element med albanskimi prebivalci ter se odlikujejo po veliki bojevitosti in hrabrosti. Pač hrvatska kri. Tako piše »Slovenec«. Bog ve, če so ti Hrvati kaj v sorodu s frankovci!

Kako je v Bosni in Hercegovini. Da bomo lažje presojali dogodek, podajamo sledeče podatke. Po štetju leta 1910. je bilo v Bosni in Hercegovini 1.898.044 preb. (ob času okupacije jih je bilo 1.879. 1.158.164. Torej jih je zdaj 739.880 več. Od teh je 825.418 (torej skoraj polovica) pravoslavni Srbov. — 434.061 kato-liških Hrvatov in 612.137 muslimanov (Slovany mohamedanske

vere). Koliko pa je uradnikov? Vseh uradnikov je 13.266. Med temi je: 1419 Nemcev, 380 Mažarov, 1460 Čehov, 595 Poljakov, 390 Slovencev, 284 Malorusov, 53 Slovakov, 41 Rumunov; Srbo-Hrvatov je 8634, med temi: 3242 Srbov, 3911 Hrvatov in 1481 muslimanov. (Kakor se vidi, je torej več Hrvatov nego Srbov. »Slovenec« pa je pisal, da imajo Srbi vsa boljša mesta.) V Bosni in Hercegovini po tem takem še dolgo ne bo, kakor bi moralo biti!

Nemška dostojnost. Drugi narod — namreč razven Nemcev — so vsaj tako dostojni, da ne sramote svojih sodeželanov v raznih »vodnikih« in kažiputih. Da padejo v političnih listih bolj neljubane besede, je razumljivo, ker tu se vodi boj. Toda zagrizeni koroški Nemci ne poznajo toliko manire. Oni sramote Slovence v šolskih knjigah in sploh, kjer morejo. Tako se nahaja v Kažipotu »Illustrierter Führer durch Klagenfurt und Umgebung«, ki ga je izdalo društvo za promet tujece, žaljenje Slovencev na str. 7., 13., 31., in 73. Na 31. strani je od 11—34 vrste polno žaljivih mest, kjer »nemška kultura« kaže svojo oliko. Ni ga naroda na svetu, ki bi poznal tako malo dostojnosti in ti ljudje, naj bi nas učili kulture. Pri tem je še treba vedeti, da je celovška okolica slovenska, da prebivajo okoli in okoli mesta Slovenci in kjer so Nemci, so to je naseljenici ali renegati — ker je bila prejšnje čase vsa okolica slovenska in so ravno ob lepih koroških jezerih prebivali sami Slovenci. In potomci teh Slovencev si sedaj upajo sramotiti naš rod in pačiti našo zgodovino, za to, da bi prikriji — svojo sramoto. Tuji, ki tak kažipot dobe v roke, vsaj vedo, kakšna je nemška kultura na Koroškem.

Nemška miroljubnost! Izzivanje. Blegen oder Brechen — to je sedaj načelo koroških Nemcev, ki na shodi pozivljajo, da bodo z opozicijo dosegli svoje zahteve pri Slovencev prilazni vladi. To švabstvo se proglasa za miroljubne proti Slovencev, ki bivajo na Koroškem. Dan na dan pa sklicujejo protestne shode, na katerih potem ščujejo proti Windischerjem. V Celovcu trgajo slovenske napise, iz mesta hočejo vreči vse Slovence. Ali je to miroljubnost? Če je njihova miroljubnost tako velika, zakaj potem hrumejo proti pravični zahtevi Slovencev, da dobiho na celovškem kolodvoru vozne listke v materinem jeziku. Vpijejo, da se zato potegujejo edino le kranjski hecerji in ne koroški Slovenci. Ali se za nemške zahteve potegujejo koroški Nemci? Pogledajo in pometejo naj vse privandrance izmed svoje srede, potem bomo videli, koliko je res Nemcev iz Koroške. Uptlejo, da so miroljubni s slovenskimi kmeti in da so isti zadovoljni z nemščino. To je nesramnost, gola laž. Slovenci so že pokazali, in še bodo, da niso zadovoljni z germanizacijo. Govore ti domišljavi Svabi, da nihče razen par »hecerjev« ne zahteva listka v slovenskem jeziku. Kako neki? Ubogega slovenskega kmeta nahruli blaginčarka z kulturnimi izrazli Nemcev, mesto da bi mu dala na njegovo slovensko zahtevo vozni listek. V takih razmerah si kmetič raje izposodi svojo okorno nemščino, da čimprej pride na vlak. Koroški Nemci in vam prilazni Slovenci (nemškutarji), ali je to v vaših očeh miroljubnost? Kaj neki bi bilo, če bi zahtevali Slovenci, da se izdajajo vozni listki samo v slovenskem jeziku? Ali je mogoče Ljubljana vsled tega ogrožena, če dobivajo Nemci v svojem jeziku vozne listke? Po mnenju celovških Svabov pač. Zato bi bilo umestno, da vsa slovenska mesta skličejo protestne shode in z izrazito besedo povedo Nemcem to, kar jim gre. Če bodo Nemci kljub temu le še ščevali in napadali Slovence, potem se moramo tudi mi oprijeti gesla »Blegen oder brechen« (upogniti ali zlomiti).

Z dežele. Dne 13. julija t. l. bil sem s svojo družino na Bledu. Pri-petila pa se mi je dogodka, katero moram slovenskemu svetu v svari obelodaniti. V gostilni pri »Lovcu« hotel sem spreči konja in vprašal v domačem jeziku, kje je kak hlapec, na kar me nahruli neko babšče po nemško: »Was wollen sie!« Jaz na to: »hlapca«. Ona: »Versteh' nicht slovensch.« Jaz na to, saj še nemško ne znate, na to mi odgovori v lepi slovenščini: »Več pa že, ko slovensko.« Poznalo se je, da je ženska, da s silo nemško govori. Odšel sem in se peljal proti slovenski gostilni k »Petranu«. Ko pridem tja, mi zopet iz-ust natakariče zadoni: »Was ist an-gehehm?« Ko sem ji na to odgovoril slovensko, to z lezo odkuril in vrazil

»Dieser Windische bildet sich ein, ich soll mit ihm windisch sprechen.« Posvarim lastnike teh gostiln, posebno lastnika pri Petranu, gospoda Miho Crneta, ki je na glasu kot narodnjak, da nas ne bo na naši zemlji vsaka pritepena nemška babura žilala.

Poroči se danes na Dovjem na Gorenjskem gosp. Avgust Wacshen, c. kr. učitelj v Trstu g. g. g. Ilko Burger, učiteljico, tudi v Trstu. Poroči ju župnik Aljaž. Obilo sreče!

Jugoslavanskim dijakom, ki nameravajo potovati o počitnicah po svoji domovini, se priporoča »Dijaški počitniški almanah«, ki vsebuje naslove prijateljev dijaštva po vsem slovenskem jugu monarhije, ki so pripravljali dati potujočemu dijaštvu brezplačno prenočišče. — Kdor želi »Almanah«, naj se obrne na naslov: Matija Ambrožič, medicinec, Dobrova pri Ljubljani. Denar (K 1.50) za »Almanah« naj se pošlje naprej. Sprejme se tudi v znamkah.

Mlada tatnaska družba. Dvanajstletni kajzarjev sin France Strgar iz Rudnika se je zmenil z dvema svojima tovarišema v starosti od desetih do dvanajstih let, da izvršijo skupno kako tatvino, naj bo že, kar hoče. Dne 4. t. m. so šli ti trije nabudni fantički na delo. Med drugo in tretjo uro popoldne se je splazil Strgar v odsotnosti domačih ljudi v hišo posestnika Janeza Elikana iz Rudnika in je ukradel 58 K 76 v. Med tem, ko je Strgar kradel, sta čakala zunaj njegova tovariša in pazila, da ne bi kdo zalotil mladega tatu. Z ukradenim denarjem so šli vsi trije tatitci v neko gostilno, kjer so v kratkem času izpili dvanajst steklenic piva in deset pokalice. Tudi kadili so na vse pretege. Nadebudna mladina je šla nato v neko drugo gostilno, kjer je zopet pila. Nato je Strgar povabil svoje dva tovariša, naj gresta z njim v Ljubljano in je dal vsakemu eno krono. Poleg tega jima je kupil klobas, sladkorja in peciva. Drugi dan nato je mladina napravila izlet na Laverco, kjer je imela pod nekim kozolcem celo poledino. Na tej poledini so bile tudi tri odrasle osebe, kar je precej čudno in zanimivo. S čedno mlado družbo bo imelo opravka sodišče.

Nasilen delavec. Ko je šel te dni dvanajstletni posestnikov sin Miško Smole iz Razdrtega pri Šmariji domov, mu je prišel na državni cesti nasproti neki navidez pijan delavec, ki je dečka brez vzroka vrgel na tla in ga začel suvati z nogo. Ko je fant vstal in hotel zbežati, ga je delavec zgrabil za lase in tolkel z njegovo glavo ob drevo. Deček je dobil več poškodb.

Doma b' ostav, pa biv bi zdrav! Dne 15. t. m. ponoči je šel klicati svojega dekleta neki dvajsetletni fant iz Preske pri Medvodah. Namesto dekleta pa sta se prikazala dva fanta, ki sta ga magnala s poleni. Ko je zaljubljenec zbežal, sta ga fanta dohitela in ga za slovo še enkrat prav pošteno premikastila. Fant je dobil več poškodb.

Državna razredna loterija. Pri srečanju državne razredne loterije je zadela 90.000 K št. 53.372, 45.000 K št. 2336, 30.000 K št. 18.655, 10.000 K št. 33.959, 8000 K št. 130, po 5000 K št. 13.885, 46.828, 153.318.

Ljubljana.

— Sokolski obhod v nedeljo 19. t. m. Z ozirom na besedilo oblastvenega dovoljenja za prireditve Sokola I. prihodnje nedelje proti podpisani odbor, da ona društva, ki se korporativno udeležijo popoldanske prireditve, urede svoj odhod in prihod sledeče: Sokol Moste: odhod izpred telovadnice nekaj minut pred tri četrti na 2. uro, koraka skozi Martinovo cesto — Sv. Petra cesto do križišča Sv. Petra čv. in Resljeve ceste; Sokol Štepanja vas: odhod izpred telovadnice ob pol 2 ure, koraka po Poljanem predmestju čez Jubilejni most na označeno križišče Šentpeterske in Resljeve ceste. Sokol I. odhaja iz Trga Tabor (dvorišče Accetove hiše točno ob 2. uri skozi Radečkega cesto na omenjeno križišče. Čas za prihod treba posameznim oddelkom tako uravnati, da se na križišču priklpo društvo na društvo brez zbiranja in sicer spredaj Štepanja vas, nato Moste, potem Sokol I. Skupno se koraka do Frančiškanske cerkve; tu se priklpo oddelki iz Šentpeterskega predmestja za dal na Sokola II. — Sokol II. odhaja nekaj minut pred 2. uro od telovadnice na Colzovi cesti, koraka po Vegovi ulici na Kongresni trg oz. Wolfovi ulici na

V soboto in nedeljo koncert vojaške godbe.

Soboto 18.
Nedeljo 19.
Ponedeljek 20.

Marijin trg. Torej je glavno priklon-pišče Marijin trg, ne magistrat, kakor prvotno misljeno. Sokol Sent Vid naj uredi svoj odhod tako, da je ob tri četrti na 2. uro pri Sokolu I. na trgu Tabor, kjer se zbira tudi eventualni drugi gostje v kroju.

Odbor Sokola I.

Vstopnice in sedeži so v prodaji pri gđ. J. Dolenčevi (trifika v Prešernovi ulici), preskrbite se pravočasno. — Cvetke se zbira pri gđ. Dolenčevi, ga. Bajželjevi (Kolizej), ga. Bizjak (Poljane). — Živi dobroti se zbira pri br. Zupančič (Martinova cesta); vsa pojasnila daje, naročila sprejema br. Gorup (trifika Gričar & Mejáč). Za slučaj slabega vremena opozarjamo sl. občinstvo na tozadevni odborov sklep: prireditve se vrši v polnem obsegu tudi za dvomljivega vremena. Edino trajno deževje brez upa na vedro vreme bi prisililo odbor, da odpove in preloži prireditev, kar pa bo pravočasno po lepkih naznanjenih slav. občinstvu. — Damski sestanek na telovadnici danes zvečer ob 7. uri. — Razum opreme veselicega prostora so vse priprave končane. Treba Sokolu I. samo še ugodnega vremena.

Sedeži za javno telovadbo »Sokol« so numerirani, na kar sl. občinstvo posebno opozarjamo. S tem je dana možnost vsakomur, da si zasigura svoj sedež že sedaj v prodaji.

Se par besed o vzgojitelju Jegliču. Piše se nam: Zelo primerno je bilo, da ste okraščili »vzgojitelja« Jegliča. Nad njegovim početjem se je zgražala cela okolica. Stražnik ga je pozval na stražnico (pravi se, da sta šla vsak na eni strani ceste). Pomislite, to je vzgojitelj. Ko bi kak napreden učitelj imel zaradi vzgoje oz. pretepanja svojih otrok opravka s policijo. To bi kričal »Slovenec«. In celovodja naše mestne šole! Pa še nekaj. Pravijo, da se je Jeglič ravno kar vrnil iz Grada, kjer se je udeležil na drž. stroške »kurza za vzgojo slaboumnih otrok«. Tam so mu torej predavali — on pa je komaj prišel domov in je po živinsko pretepal svojega otroka. Ali so kurzi v Gradcu za take ljudi! Mi pa plačamo! Saj še navaden delavec kaj takega ne stori. Torej vodja, vzgojitelj Jeglič je po dovršenem kurzu za vzgojo otrok tako pretepal lastnega otroka, da je imel opravka s policijo. To je vzor!

Najemnik Kolesije nam sporoča, da so ostale cene v kopališču iste, kakor lansko leto in so te cene tudi javno nabite. Cene je odobril gremij in jih torej sedanji najemnik ni prav nič povišal.

Glede skupnega kopanja se nam poroča: V vseh mestih, v vseh kopališčih, ob morju in drugod se ljudje kopljejo skupaj. Nikjer se nad tem nihče ne zgraža. Tudi v Ljubljani se je hotelo to vpeljati. Najemnik Kolesije ni imel nič proti temu. Toda policija je posegla vmes. Nabralo pa se je v enem dnevu 240 podpisov — in prošnja je šla na magistrat. Upati je, da bo ugodno rešena. Pojdite na savski brod v Zagreb, ali v Barkovlje v Trstu, ali na Bled. Povsod se kopljejo vsi, ki se sploh — kopljejo. Drugih tja ni treba. Čas je, da že enkrat vrže Ljubljana od sebe stare abderitske planke!

Napredek Ljubljane. Piše se nam: V 20. stoletju smo že tako daleč prišli, da pristojen Ljubljančan zaradi tulca, nemškega državljanca, torej pristnega Nemca, v Ljubljani delati ne sme. Kam naj se torej obrne? Ako gre na Koroško, sliši vsak dan »Windischer Trottel«, na Štajerskem je na dnevnem redu »Windischer Hund«, ako se v Trst obrne, ima vedno na krožniku »porko ščavov«. Tako mu ne kaže družega, kakor doma v Ljubljani si primerne dela poiskati. Ako si delo najde, je v par tednih brez vsega vzroka, na obrekovanje kakoga Nemca, ki Slovenec ne mara — zopet odpuščen. Tako je! Zagrizen Nemec, mladenič 21 let, sme tukaj v Ljubljani paševati kakor se njemu zdi, in domačin mora zaradi te mladoletnice griže zopet po svetu za delom. Tako se godi pri Alpski stavbni družbi, pri reguliranju Ljubljane. Pri tej trdki imajo mladoletnega mlečnika za delovodja, nekoga Kottolinskaja, doma iz nemškega Breslaua. Gospod nadinženir omenjene trdke, ki ima svojo centralo v Hanovru, ni nič boljši. On se sploh za nobeno stvar ne briga. Tisti mlečnik lahko z ljudmi ponudi, kakor sam hoče. Njegov odgovor je. Meni ni nič mari. Vprašati moram: Komu naj gre potem mari? Seveda dva Nemca lahko nas mečeta od dela. Prav lepe razmere v slovenski Ljubljani. (Op. ured. Ali

ni svoj čas mesto sklenilo, da imajo trdke pri regulaciji jemati pred vsem domače delavce?)

Iz vrst občinstva. Tu v Rožni dolini imamo berača, pred katerim nimajo sosedje nikoli miru. Občinstvo naj pazi, koga podpira. Ženska je močna, da je za vsako delo, in ne dela družega, kakor da ljudi opravlja. Kruha ima toliko, da kokeži z njim pita. Če ni drugače, se tudi z ljudmi pretepa. So torej vsake vrste berači na svetu.

Iz vrst trg. uslužbencev smo prejeli opomin na gg. šefe, da je prišel čas počitnic in da naj dajo vsakemu postayno določeni dopust, da si odpočijejo. To si s svojim delom gotovo zaslužijo.

Zadruga mesarjev in prekaljevalcev v Ljubljani naznanja, da se bodo vršile preizkušnje za pomagale v mesarski obrti v petek dne 24. julija t. l. pri zadrugi preizkuševalni komisiji v mestni klavnici v Ljubljani. Začetek preizkušnje ob 8. uri zjutraj. Oni vajenci in pomočniki, ki se hočejo podvreči tej preizkušnji, naj se prijavijo do četrta dne 23. julija t. l. pri načelnstvu mesarske zadruge v Ljubljani (Poljanska cesta št. 21), kjer je tudi položiti preizkusno takso. Vsak prosilec ima predložiti svoje učno izpričevalo, eventualno tudi izpričevalo o obiskovanju kake obrtni nadaljevalne šole. Kdor je že delal kot pomočnik, naj predloži tudi svoja delavska izpričevala. S privolitvijo zadruge morejo na svojo prošnjo delati preizkušnjo za pomagale v smislu § 104 b obrtnega reda tudi oni vajenci, ki so se izučili v kakem tovarniškem obratu ali pri gospodarju, kateri ne pripada kot član nobeni zadrugi. Te, kakor vsi zunanji vajenci sploh morajo oskrbeti na svojem učnem izpričevalu tudi potrdilo pristojnega c. kr. okrajnega glavarstva.

Opozorjamo na Sokolski zlet v Brnu, ki se krasno vidi v Kino-Metropol.

Sokolski zlet, ki se je vršil 28. in 29. junija v Brnu, spada med največje sokolske prireditve. Na vročih Brnskih tleh so Čehi pokazali vso svojo sokolsko silo in čudovito disciplino. Čez 4000 Sokolov je nastopilo pri prostih vajah in vseh udeležencev je bilo okrog 140.000. Ko je bila slavnost v najlepšem teku, je kakor strela iz jasnega prišla vest o smrti prestolonaslednika, vsled česar se je zlet prekinil. Kino Metropol v areni Nar. doma bo predvajal ta velikanski zlet v soboto, nedeljo in ponedeljek. Občinstvu se nudi užitek prve vrste. Kdor še ni imel sreče prisostvovati takemu zletu, ima sedaj priliko, da vidi na lastne oči najlepše prizore s sokolskega zleta. Dolžina filma je 600 metrov.

Klasifikacijske tekme. Opozorjamo vnovič na današnjo klasifikacijsko tekmo prvega moštva in rezerve »Ilirije«. Tekma sev rši ob pol 7. uri zvečer in sicer ob vsakem vremenu. Vstopnina: sedeži 1 K, stojišča 40 in 20 v. Jutri v nedeljo ob pol 6. uri pa tekmuje prvo moštvo »Ilirije« proti komb. moštvu »Olimpije« in »Slovana«. Prebitek tekme je določen za športno spopolnitev naših moči pod vodstvom posebnega trenerja. Zato naj bi jih posetil vsakdo, komur je ležeče na tem, da priidemo Slovenci tudi na športnem polju udo ugleda in veljave, ne oziraje se na to da smemo pričakovati oba dni, sodeč po zadnjih tekmah, prav dobrega športa in napete ter zanimive igre.

Nevaren tat prijet. Šestnajstletni dninar Mihelič iz Ljubljane se je potikal v začetku junija po mestu in po okolici brez vsakega posla in je živel večinoma le od tatvine. Dne 5. t. m. med dvanajsto int retjo uro popoldne je zlezal skozi okno v zaklenjeno stanovanje posestnika Marije Gnezda v Krakovski ulici in je odnesel posrebrno uro budilko, srebrno verižico in železniški zapisnik. Ukradene stvari je nesel takoj nato neki sprevidnikovi ženi v Bohoričevi ulici in jih je hotel prodati za 3 K. Ko pa je mož omenjene žene zapazil v zapisniku nekaj znamenit neznane-ga mu železničarja, je vprašal prodajalca, kje je dobil ta zapisnik. Mihelič se ni dolgo pomišljal in je odgovoril da je ta zapisnik iz zapuščine njegovega očeta, ki pa je pred kratkim umrl v bolnišnici. Ko mu je sprevidnik zažugal s stražnikom, je zahteval Mihelič za vse eno krono in ker te ni dobil, je pustil vse ukradene stvari in je pobegnil z besedami: »Jaz sam bom šel po stražnika! Dne 8. t. m. popoldne se je splazil Mihelič skozi okno v stanovanje nekoga bančnega uradnika v Trnovskem pristanu. Ukradel je svetlorumeno flanelasto pogrinjalo, črn možki dež-

!! LAHKOMISELNO !!

Mimična drama v 3 dejanjih iz modernega evropskega suženjskega življenja.

nik, pištolo s patronami in škatljico iz aluminija. Vse to je ponudil v nakup nekemu starinarju. V času od 6. do 10. t. m. je ukradel Mihelič nekemu pomožnemu uradniku par možkih čevljev in par ženskih šol. nov. Dne 11. t. m. je ukradel neki hišnici v Dalmatinski ulici celo moško obleko. Dne 8. t. m. se je splazil Mihelič skozi okno v stanovanje nekoga sprevidnika električne železnice v Gledališki ulici in je izmaknil zlato verižico, srebrno tula-uro, srebrno žensko uro, srebrno sportno verižico, zlato zapestnico in dva zlata prstana. Nekaj omenjenih predmetov so še našli pri Miheliču. On je prav nevaren in prebrisan tat, ki je na sumu, da je izvršil poleg navedenih še več drugih tatvin. Prenočeval je pod milim nebom in v zadnjem času v neki »šupi« v Mestnem logu, kjer ga je dne 14. t. m. zasledil neki poljski čuvaj. Miheliča so izročili deželnemu sodišču.

»Polijski agent«. Ko je stal pretekli terek zvečer pred neko uto v Lattermanovem drevoredu neki mizarski pomočnik, je stopil nenadoma k njemu mlad fant, ki ga je sumljivo opazoval. Vzel je iz žepa zapisnik, napravil več opomb in se je oddaljil. Čez nekaj časa pa se je zopet povrnil nazaj in je iznova začel opazovati mizarja. Na vprašanje poslednjega, kaj vendar hoče, je fant odgovoril, da je policijski agent in da mu bo že pokazal, če se ne bo dostojno obnašal. Ker se je zdel fantin mizarju precej sumljiv, je poklical nekoga stražnika, ki je »policijskega agenta« aretirjal. Fant je pekovski vajenec.

Radi nevarne grožnje je dne 15. t. m. aretirala policija v Gosposki ulici nekoga starejšega krojaškega pomočnika. Mož je tudi razsajal.

Aretacija tatu. Neki stražnik je aretirjal na Dolenjski cesti 19letnega brezposelnega kleparskega pomočnika Franceta Kramarja iz Iške vasi, ki je ukradel svojih teti, delavki v tobačni tovarni, stanujoči v Hradeckega vasi sto kron, ki jih je nato zapravil v veselje družbi. Kramarja je policija izročila deželnemu sodišču.

V mestni klavnici se je od 5. julija do 12. julija 1914 zaklalo: 66 volov, 6 bikov, 9 krav (med temi 3 bivoyice) 143 prašičev, 161 telet, 35 kostrunov, 10 kozličev. Vpeljana-ga mesa je bilo 390 kg. Zaklane živine se je vpeljalo: 32 telet. Opomn-ja 7 goved z malimi zobmi.

Našla se je v Tivolju knjiga Ch. H. Rinck: Praktische Orgel-schule. Dobi se v našem uredništvu. — Na današnji inšerat domače trdke Anglo-Novak zaloga čevljev, Šelenburgova ulica se p. t. čitatelji opozarjajo.

Filmsko svarilo pred nevarnostjo kupčije z deklet, vlezanimi-va drama v 3 dejanjih, ki se imenuje »Lahkomiselnost«, predvaja se danes v kinematografu »Ideal«. Dejan-je je zanimivo in podučno. — Pre-tresljiv je trenotek ko hočeta dva moža na njih begu po strehah pre-koračiti ulico na železni žici in pa-da v globočino. — Izven sporeda se predvaja vlezanimiva slika: »Zadnja leta iz življenja nj. c. viso-kosti nadvojvode Fran Ferdinanda«.

Trst.

Vesti, da je prišlo v četrtek v Gorici do hišnih preiskav v sloven-skih društvih, so tržaško javnost razburile. Povdarjamo, da je »Dan« že neštetokrat pisal o samovoljnem postopanju dr. Casapiccole. Tržaški Slovenci to postopanje obsojajo in izjavljajo solidarnost z vsemi, ki zahtevajo, da se tega samodržnika z naše zemlje odstrani.

Narodno - socialna mladinska organizacija ima v nedeljo ob 10. uri zjutraj v N. D. O zelo važen sestanek.

Dne 2. avgusta se vrši IV. šent-jakobski sejem.

DVOJEN SAMOMOR.

Trst, 17. julija.

Sinoči so prepeljali v mrtvašni-co nabrežinskega pokopališča trupli dveh samomorilcev, kateri so našli ljudje v bližini Nabrežine.

Trupli je izsledila neka žena, Caharija po imenu, ki je že zjutraj hodila po gozdu in se popoldne vr-nila iz radovednosti v bližino kraja, na katerem je zjutraj videla moškega in žensko. Caharija je videla tudi po-poldan oba človeka brezgibna, kar jo je napotilo, da je pristopila bližje in se takoj zavedla, da smrdi po fe-nikalni kislini. Ko je pristopila bližje, je opazila steklenico in dva kozarca, ki sta ležala ob truplih mrtvecev v travi.

Žena je takoj hitela po orožnike v Nabrežino. O dogodku je bila ob-veščena sodnija v Komnu, ki se je takoj podala na določeno mesto in sestavila zapisnik.

Pri mrtvi ženi so našli molitve-nik in papir s par besedami, s kate-rimi naproša, da ljudje ne zapustijo njenega otroka, kakor so zapustili njo.

Nabrežinski okrajni zdravnik, ki je došel na mesto potem, ko je bil o dogodku obveščen, je konstatir-al, da sta se mladi mož in žena za-strupila s fenikalno kislino.

Obraza in posamezni udje mrt-vecev so bili obglodani od različnih živali, da je bilo težko identificirati samomorilca, ki sta se — po izpove-di zdravnikov — nahajala v gozdu najbrže že dve dni. Imena samomo-ričev od ure, ko poročilo odpošil-jamo, niso znana. Sporočimo jih svojim čitateljem pozneje.

Samomor. Včeraj se je zastrupil 18letni A. Vivant z octovo kislino. Vzrok samomora ni znan. Vivanta so prepeljali v mrtvašnico k sv. Justu.

SVABA KRADE.

Trst, 17. julija.

Na Opčine se je te dni priklatil neki 26letni Svaba V. Hullman, ki se je prisel na nekoga petičnega člo-veka. Slednji je imel pri sebi 1600 K.

Svaba je petičnega povabil na sprehod. V gozd. Toda v gozdu ni šlo, in zato ga je Svaba vozil iz go-stilne v gostilno in ga skušal okra-sti. Pa tudi tu ni šlo. Občinstvo, ki je spoznalo Hullmanove denarne želje, je dalo Svaba aretirati. Svaba je po-litici prav dobro znan.

Avtomobil povozil delavca. Pod tem naslovom smo včeraj svojim čl-tateljem obširno poročali o veliki ne-sreči, ki se je pripetila v Trstu. Po-javljajo pa se vesti, da se je hotel težak Mervič usmrtiti radi neke bo-lezni na nogah. Te vesti sprejemamo z rezervo in prepuščamo natančnej-šo preiskavo v to določenim oblast-nijam. Šofer »Adrijana« avtomobi-la se imenuje A. Mazza, ki je bil natančno zaslišan. Pokojni Mervič je stanoval v ul. Rivo, št. 2.

Oni O. Collamare, o katerem smo poročali, da je priletel z moto-ciklom v zid, in se pri tem zelo tež-ko poškodoval, je v četrtek popol-dan umrl.

Dirka za »Istrsko prvenstvo« za leto 1914, katero priredi trž. kol. dr. »Balkan« v nedeljo dne 19. t. m. ob 2. uri popoldne točno, in pri vsakem vremenu, na progi Trst-Vrdeleca—Bazovica — Herpelje — Kozina — Podgrad in obratno km 70. Za dirko vlada veliko zanimanje v športnih krogih radi tega, ker poleg dobro-znanega in večkratnega zmagovalca g. Z. Siškovića se udeležijo dirke tudi drugi boljši slovenski dirkači, kakor n. pr. gg. Ogrin in Rebolj iz Ljubljane in nekateri iz Gorice in drugih krajev. Dirkači so naprošeni, da pridejo ob 1. uri pop. na start na Vrdelci pri društveni gostilni. Prihod zmagovalca bo približno ob 4. uri 15 min. Cilj bo pred društveno go-stilno.

Samomor na južni žel. v Rožni dolini pri Ljubljani.

Včeraj smo prejeli sledeče poro-čilo:

Včeraj ob 6.20 zvečer je brzo-vlak št. 1. pri zatvornicah v Rožni dolini povozil nekoga uslužbenca južne železnice in ga grozno razme-saril.

Po nesreči se je dognalo, da je ponesrečenec 1. 1863. rojeni Franc Habicht, nadsprevidnik južne želez-nice, hišni posestnik, stanujoč Tabor šte. 5, v Ljubljani.

Kako se je zgodila nesreča?

Ljudje so videli nesrečnega, da se je pol ure, predno je došel brzo-vlak, sprehajal gorinold.

Nato je šel pred zatvornice. Tam je tudi slučajno stal stražnik, in tako sta nič hudega sluteč oba čakala br-zovlaka, kateri je vozil na levem tiru proge Ljubljana - Trst. Brzovlak pri-drdra, nesrečnej vrže hitro dežnik in kapo proč, ter se vrže v pričo stražnika pod brzovlak. V dežniku je bila tudi ura in denar.

Grozen prizor.

Truplo je brzovlak od mesta, kjer se je to zgodilo, odnesel 30 ko-rakov daleč s seboj. Kolesa so mu šla ravno čez prsa in noge. Videti je bilo drobčev, pluča, srce, vse v groznem stanju razmesarjeno.

O nesreči je bila obveščena po-litijska komisija. Po zapisniku je bil takoj ponesrečenec spravljen v mrt-

vašnico na Viču. Kaj je bilo vzrok samora, ni znano. Govori se, da se je nesrečnega zmešalo. Sodi se na sla-be finančne razmere. Imel je osem otrok.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

ZOPET DAN LAŽNIKOV.

Dunaj, 17. julija. Današnji dan je bil zopet plodonosen. Svabi in Ma-žari so lagali, da se je kadilo. Izmi-slili so si, da Srbija mobilizira, tudi število pod orožje vpoklicanlih rezerv-istov so navajali, kakor mesečniki. Vse te alarmantne vesti so brez pod-lage in srbski kor. urad jih je takoj postavil na laž.

RESNICA IN LAŽ O SARAJEVSKI PREISKAVI.

Dunaj, 17. julija. Zatrjuje se, da bo sarajevska preiskava končana koncem prihodnjega tedna. Rezultat bo takoj predložen Brechtoldu, ki se odpelje z materijalom k cesarju. (Listi so danes zopet lagali, posebno klerikalni, da je preiskava že do-gnala in dognala ter dognala... Dosedanja preiskava je le eno do-gnala: da klerikalci lažejo.)

POS LANIK GIESL.

Dunaj, 17. julija. Prihodnje dni bo prišel avstro-ogrski poslanik v Belgradu, baron Giesl na Dunaj k Berchtoldu na konferenco in po no-va navodila.

SRBI PRED TISZO IN STURGHOM.

Budimpešta, 17. julija. Odposla-niki srbske narodne stranke bosan-skega sabora so prišli danes v Bu-dimpešto in konferirali z grofom Tiszom glede ukrepov, ki se priprav-ljajo za Bosno in Hercegovino. Za-hvalili so se mu tudi za zadnji govor v parlamentu. Sedaj se podajo na Dunaj in bodo konferirali z grofom Stürgkhom.

PROTI SLOVANSKIM PRIREDIT-VAM.

Dunaj, 17. julija. Napovedano češko zborovanje v 18. okraju proti kateremu je dunajski mob ščuval že cel teden je policijsko ravnanje prepovedalo.

GALIŠKI DEŽELNI ZBOR.

Lvov, 17. julija. Gališke volitve se bodo vršile od 7. oktobra do 6. novembra.

MEHIKANSKE IN AMERIKANSKE ZADEVE.

Pariz, 17. julija. Tu se delajo priprave za prihod bivšega meh-likanskega prezidenta Huerte, ki se bo stalno naselil.

Washington, 17. julija. Novi me-hlikanski prezident Carbajal je Zdru-ženim državam naznanil, da bo od-stopil na korist Caranze, vstaškega generala.

ALBANSKE ZADEVE.

Drač, 17. julija. V mestu ni no-bene spremembe. Odločitev bo pad-la prihodnje ure. Vest, da prodirajo Epirci, so povzročile veliko razbur-jenje. Vsi upi so šli po vodi, celo ru-munski kralj je odrekel svojo pomoč.

Rim, 17. julija. Zadnje vesti iz Valone dokazujejo, da bo padlo me-sto v najkrajšem času v roke vsta-šev in Epircev. Italijani so storili vse potrebno za varnost italijanske ko-lonije.

PO SKLEPU LISTA.

Veselica »Podružnice družbe sv. Cirila in Metoda« v Trbovljah se vrši v nedeljo pod vsakim pogojem. V slučaju slabega vremena bo ve-selica v dvorani Forta.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-narjev. Pisemnim vprašanjem je priložil-znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaš-ih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu-uaui inšerenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Svetujemo Vam, da kupite modne srajce bele in barvaste, turi-stovske, mehke ovratnike, kravate itd. pri Engelbert Skušek v Ljublja-ni, Dunajska cesta 7, ker je zares najcenejši.

Gospodična, večša slovenske in nemške korespondence z zelo lepo in išče službe za popoldne. Odgovor na hitro pisavo ter znanjem strojeписа »Usoda«, poštno ležeče. 708—1

Pozorni! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomni tatnini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte